

“Αγιοι Κολλυβάδες”

Ἐκκλησιαστική Ἐπιθεώρησις ἽΟρθοδόξου Πίστεως Ζωῆς καί ἽΟμολογίας

Στοιχεῖα συμφώνως τῷ Νόμῳ:

ἰδιοκτήτης, ἐκδότης, διευθυντής:

π. Νικόλαος Δημαρᾶς Δρ. Ν.

Διεύθυνσις: Βαρδακουλά 47, πάροδος 3,
30300 Ναύπακτος. Τηλ.: 0634/31805 ἢ 22179

ἽΥπεύθυνος τυπογραφείου: Μανούρης-Στανίδης

ἽΑλέξανδρος,

Καραϊσκάκη 80, Πάτρα.

ἽΕκδίδεται κάθε μῆνα. ἽΑριθμός φύλλου: 11. ἽΕτος ἐκδόσεως: 1ον

Διανέμεται δωρεάν. Συνδρομές προαιρετικές
στήν ὡς ἂν διευθύνσιν

(Τιμή φύλλου τυπογραφείου: δραχμαί 30).

Νοέμβριος 1996

ἽἩ σκοπούμενη ἀλλαγὴ τοῦ Πασχαλίου
Ποῖοι εἶναι σχισματικοί ;
Ποῖοι εἶναι ἐντός καί ποῖοι ἐκτός τῆς
ἽΕκκλησίας;

ἽἘμπαίζονται ἀπό τούς Οἰκουμενιστές τοῦ Φαναρίου οἱ Νεοημερολογίτες, ὅταν τολμήσουν νά ὑψώσουν κάποια ἀσθενική φωνή διαμαρτυρίας γιά τήν μεγάλη προδοσία τῆς Πίστεως. Πρωτοπόροι στήν προδοσία εἶναι οἱ περί τόν Λατινόφρονα π. Βαρθολομαῖο "ἀρχιερεῖς". "Ὅχι μόνον ἔμπαίζουν τούς Νεοημερολογίτες ἀλλά καί τούς ἐπιβάλλουν καί "ἐπιτίμια" (!!!), γιάτί τόλμησαν νά διαμαρτυρηθοῦν γιά τό ἰσοπέδωμα τῶν πάντων: τήν σκοπούμενη ἀλλαγὴ τοῦ ἔορτασμοῦ καί τοῦ ἽΑγίου Πάσχα, τήν συνιερουργία μέ τόν πάπα, τίς ἀντορθόδοξες δηλώσεις τῶν αἰρετικῶν "πατριαρχῶν" καί τίς καθημερινές πλέον

συνιερουργίες καί συμπροσευχές τῶν "πατριαρχικῶν" μετά τῶν Λατίνων καί τῶν Προτεσταντῶν.

ἽἘξανίστανται λοιπόν οἱ Νεοημερολογίτες, ὅταν βλέπουν ὅτι ἔμπαίζονται ἀπό τούς Οἰκουμενιστές, τούς ὁποίους παρά τήν ἀντίθετη καί ὁμόφωνη Πατερική Διδασκαλία μνημονεύουν καί μέ τούς ὁποίους κοινωνοῦν.

Σχετικά μέ τήν σκοπούμενη ἀλλαγὴ τοῦ ἔορτασμοῦ τοῦ Πάσχα, γράφει, ἔμπαίζοντας τούς Νεοημερολογίτες, ὁ ἀρχιγραμματεὺς τοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως Μελίτων:

"...οὔτε ἐνδεχόμενον ὑπάρχει νά μεταβληθῆ οὔτε ἐγένετο ποτέ τοιαύτη σκέψις ὑπό τοῦ Πατριαρχείου ἡμῶν".

Καλά, μᾶς κοροϊδεύετε; ρωτᾶνε, καί μέ τό δίκαιό τους, οἱ Νεοημερολογίτες.

Τότε τί νόημα ἔχει ἡ ἐγκύκλιος 150/26.5.95 γιά τήν ἀλλαγὴ τοῦ Πασχαλίου πού ἀπευθύνεται σέ ὅλους τούς "Μητροπολίτες" τοῦ "Οἰκουμενικοῦ Θρόνου";

Καί γιάτί προσπαθεῖτε μέ τήν ἐγκύκλιό σας νά διερευνήσετε τίς ἀντιδράσεις πού θά ὑπάρξουν ἀπό τούς "Παλαιοημερολογίτες", τούς "Παραδοσιοκαπήλους" καί τούς "ἀντιοικου-μενιστές", ἐφ' ὅσον δέν πρόκειται νά ἀλλάξετε τό Πασχάλιο;

Τί νόημα ἔχει ἡ ἔμμογή σας στό νά ἔρχεσθε καί νά ἐπανερχεσθε στό ἴδιο θέμα στά συνέδρια τῆς ματαιότητος καί τῆς προδοσίας τοῦ Κέντρου τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριαρχείου στό Σαμπεζύ τῆς Γενεύης στήν ἽΕλβετία, ἂν ποτέ δέν κάνατε σκέψι γιά τήν ἀλλαγὴ τοῦ Πασχαλίου;

Εἶναι γνωστό ὅτι ἡ ὀρθόδοξη "ἐκκλησία" τῆς Φινλανδίας γιορτάζει τό Πάσχα μέ τούς Φράγγους κατά παράβασιν τῶν ὄσων θέσπισε ἡ Α' ἽΑγία Οἰκουμενική Σύνοδος καί ἐπεκύρωσαν ὄλες οἱ μετέπειτα Οἰκουμενικές Σύνοδοι καί ἡ ἐνιαία Παράδοσις τῆς ἽΟρθοδόξου ἽΕκκλησίας. Πῶς τό ἀνέχεσθε καί τί σημαίνει αὐτό; Τί ἄλλο μπορεῖ νά σημαίνει ἐκτός ἀπό οἰκουμενιστική σκοπιμότητα τῆς συνυπάρξεως μέ τούς αἰρετικούς πρός

ἐπιβεβαίωσιν τῆς θεωρίας τῶν κλάδων;

Μετά ἀπό ὅλα αὐτά ἐπιμένουν οἱ οἰκουμενιστές τοῦ Φαναρίου νά λένε, κοροϊδεύοντας καί ἐμπαίζοντας τούς πάντες, "ὅτι οὔτε ἐνδεχόμενον ὑπάρχει νά μεταβληθῇ (τό Πασχάλιον), οὔτε ἐγένετο ποτέ τοιαύτη σκέψις ὑπό τοῦ Πατριαρχείου ἡμῶν"(!!!)

Γιατί δέν παρουσιάζεται καί δέν διδάσκεται ἡ ἀλήθεια; Ἐναρωτιοῦνται οἱ ἐμπαιζόμενοι Νεοημερολογίτες.

Δέν ἔχει ὀρισθεῖ τό Πασχάλιο ἀπό τόν Ζ' Ἀποστολικό Κανόνα καί τήν Α' Οἰκουμενική Σύνοδο; Δέν ὑπάρχει ὄρος ἀπαράβατος τῆς Τοπικῆς Συνόδου τῆς Ἀντιοχείας μέ ἐπαπειλούμενη τήν ποινή τῆς καθαιρέσεως καί ἀποβολῆς ἀπό τήν Ἐκκλησία γιά ὅσους τολμήσουν νά θίξουν τό Πασχάλιο;

Νά συμπληρώσουμε τέλος ὅτι στό "Δελτίον Εἰδήσεων", ὅπως ἐπιγράφεται τό περιοδικόν "Ἐπίσκεψις", πού ἐκδίδεται ἀπό τό Κέντρο τοῦ πατριαρχείου στή Γενεύη, στό φύλλο 537 - 30.11.1996, στά θέματα τῆς ἐπικαιρότητος σημειώνεται ὅτι ὁ "μητροπολίτης" Ἐλβετίας Δαμασκηνός ἐξεπροσώπησε τό πατριαρχεῖο στήν δεκάτη "Διεθνή Συνάντησιν Ἀνθρώπων καί Θρησκειῶν". (!!!)

"...Μεταξύ ἄλλων μία στρογγύλη (!) τράπεζα ἐξήτασε τό θέμα: "Κοινός ἑορτασμός τοῦ Πάσχα γιά τό ἔτος 2000; Οἱ Χριστιανοί συζητοῦν μεταξύ τους".

Ὁ "μητροπολίτης" Δαμασκηνός τόνισε ὅτι "εἰς τήν σημερινήν διάρθρωσιν τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων ὁ πιστός λαός τοῦ Θεοῦ εἶναι ἀνέτοιμος (!) ἢ τοῦλάχιστον ἀπροπαράσκευος (!) καί ἀπληροφόρητος (!) διά νά ἀντιμετωπίσῃ καί δεχθῇ μίαν ἀλλαγὴν εἰς τό θέμα τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς ἡμερομηνίας τοῦ Πάσχα". "Καί πάντως δέν θά ἦταν τό οἶκ. πατριαρχεῖο ἀντίθετο μέ ἓνα ἀκριβέστερο προσδιορισμό τῆς ἡμερομηνίας τοῦ Πάσχα" (σημ. τοῦ συγγραφέως: μέ βάσιν βεβαίως τήν ἰσημερίαν τοῦ Γρηγοριανοῦ Ἡμερολογίου... ἐφ' ὅσον οἱ Θεοφόροι 318 Πατέρες ἔπασαν ἔξω καί δέν προσδιόρισαν

"Ἄγιοι Κολλυβάδες", σελ. 2

ἐπακριβῶς τό πότε καί πῶς ἐορτάζεται τό Πάσχα!!!)

"Ἐπίσκεψις", ἀριθμ. φύλ. 537, 30.11.1996, σελ. 13 καί 14.

Μετά ἀπό ὅλα αὐτά καθένας ἀντιλαμβάνεται ὅτι οἱ πατριαρχικοί, χωρίς κανένα ἐνδοιασμό, ἐμπαίζουν ὅλους ἐκείνους πού μετά κάποιων διαμαρτυριῶν τούς ἀκολουθοῦν καί ἐφ' ὅσον τούς μνημονεύουν τούς ἐπιβάλλουν καί ἐπιτίμια ἀκοινωνησίας, ἐπειδή τόλμησαν νά ὑψώσουν κάποια φωνή διαμαρτυρίας γιά τήν κηρυσσομένην πλέον φανερά καί ἀπροκάλυπτα ἐπ' ἐκκλησίαις γυμνῇ τῇ κεφαλῇ αἵρεσιν τοῦ Νεοημερολογιτισμοῦ καί τοῦ Οἰκουμενισμοῦ.

Ἡ καινοτομία τοῦ Νεοημερολογιτισμοῦ

Εἶναι πανθομολογούμενον ὅτι ἡ Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί τό πατριαρχεῖον τῆς Κωνσταντινουπόλεως εἰσήγαγαν τόν νεωτερισμόν τοῦ Γρηγοριανοῦ ἢ Νέου Ἑορτολογίου καί οἱ τοπικές αὐτές ἐκκλησίες κατέστησαν σχισματικές, σύμφωνα μέ τόν Α' Κανόνα τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, ἔστω καί ἂν δέν ἔγινε καί τυπικά ἡ ἀποκήρυξις τους. Ἐκτοτε, μαζί μέ ὅσους τούς ἀκολούθησαν, ἐμφανίζουν τήν εἰκόνα τοῦ διερρηγμένου κλάδου ἀπό τόν κορμό τοῦ δένδρου τῆς Ὁρθοδοξίας, συνεχομένου μετ' αὐτοῦ μέ μόνον τόν φλοιόν!

Ὁ Α' Κανὼν τοῦ Μεγάλου Βασιλείου λέγει:

"σχισματικοί δέ ὀνομάζονται ἐκεῖνοι, ὅπου διαφέρονται πρός τήν Καθολικὴν Ἐκκλησίαν, ὄχι διά δόγματα πίστεως, ἀλλά διά κάποια ζητήματα Ἐκκλησιαστικά καί εὐκολοϊάτρευτα".

Στήν δέ ὑποσημείωσιν τοῦ Κανόνος αὐτοῦ συμπληρώνεται ἀπό τόν Ἅγιον Νικόδημον: "τό σχίσμα κακῶς διαμένον γίνεται αἵρεσις ἢ καταφέρεται εἰς αἵρεσιν καθὼς λέγει ὁ Αὐγουστίνος".

Πρέπει, ὡστόσο, νά σημειωθῇ ἀκόμη καί τοῦτο, ὅτι ὁ Μέγας Βασίλειος τούς καινοτόμους καί νεωτεριστές τούς κατατάσσει μέ τούς ἀβαπτίστους: "Ἰση

ἐστὶν ἡ ζημία ἢ ἄμοιρόν τινα ἐντεῦθεν τοῦ Θεοῦ Βαπτίσματος ἀπελθεῖν, ἢ ἐν τι ἐλλεῖπον ἐκ τῆς Παραδόσεως δέξασθαι".

Καί ὁ ΛΓ' Κανὼν τῆς Συνόδου τῆς Λαοδικείας λέγει: *"Νά μή συμπροσευχώμεθα οὔτε μέ τούς αἵρετικούς, ἤτοι τούς σφάλλοντας περὶ τὴν πίστιν, οὔτε μέ τούς σχισματικούς, ἤτοι τούς κατὰ τὴν πίστιν μὲν ὀρθοδόξους ὄντας, χωριζομένους δέ ἀπὸ τὴν Καθολικὴν Ἐκκλησίαν, διὰ τινὰς παραβάσεις καὶ ἔθιμα ἰάσιμα κατὰ τὸν Α' Κανόνα τοῦ Μεγάλου Βασιλείου".*

Οἱ Νεοημερολογίτες ἀκολουθώντας τίς καινοτομίες τῶν ἀθέων ἀστρονόμων τοῦ πάπα ἀπέκόπησαν ἀπὸ τὴν Μίαν καὶ Μόνην Ἐκκλησίαν καὶ βρίσκονται κάτω ἀπὸ τὰ φρικτὰ ἀναθέματα τῆς Ζ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου καὶ τῶν ἁγίων Ὁρθοδόξων Συνόδων τοῦ 16ου αἰῶνος. Παραμένοντας στήν καινοτομία τοῦ Νέου Καλενδαρίου κατέστησαν αἵρετικοί, σύμφωνα μέ τὸν Α' Κανόνα τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Δέν ἀναμένεται δηλαδή ἡ κοινωμία ἐκ τοῦ ἐνός ποτηρίου ὀρθοδόξων καὶ φράγγων γιὰ νά γίνουν οἱ Νεοημερολογίτες αἵρετικοί, (ἂν καὶ ἡ κρυφή καὶ ὑπουλη διακοινωνία ὑπάρχει στήν πρᾶξι στίς νέες χῶρες πού ἐξαρτῶνται ἀπὸ τό κακόδοξο πατριαρχεῖο). Εἶναι αἵρετικοί οἱ Νεοημερολογίτες ἀκριβῶς ἐπειδὴ παραμένουν στήν καινοτομία καὶ κηρύσσουν πλέον φανερά ἐπ' ἐκκλησιαίς τὴν αἵρεσι τοῦ Νεοημερολογιτικοῦ Οἰκουμενισμοῦ.

Διδάσκουν ὅτι ἡ Ἐκκλησία ἔχει διαιρεθῆ καὶ πρέπει νά ἐνωθῆ μελλοντικά συναποτελούμενη ἀπὸ τούς διάφορους κλάδους τῶν ποικίλων "χριστιανικῶν ὁμολογιῶν", ὀρθοδόξων, φράγγων καὶ προτεσταντῶν.

Συναγελάζονται, συμπροσεύχονται καὶ συνιερουργοῦν μέ τούς αἵρετικούς ἀλλά καὶ τούς ἄλλοθρήσκους. Δηλώνουν ὅτι εἶναι ναρκισισμός ἡ ἐμμονή στήν Πίστι τῶν Ἁγίων Πατέρων, οἱ ὅποιοι διδάσκουν ὅτι μόνον ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία εἶναι ἡ Κιβωτός τῆς σωτηρίας. Καὶ ὅσοι δέν τὰ δέχονται μὲν ὅλα αὐτὰ ἀλλά κοινωνοῦν μέ τούς αἵρετικούς Νεοημερολογίτες καὶ Οἰκουμενιστές

χάνονται μαζί τους καὶ συγκαταλέγονται μέ τούς αἵρετικούς ἐχθρούς τοῦ Θεοῦ, κατὰ τὸν Χρυσορρήμονα Πατέρα καὶ τὸν Ἅγιο Θεόδωρο τὸν Στουδίτη.

Ποῖοι εἶναι ἐντὸς τῆς Ἐκκλησίας καὶ ποῖοι κάνουν σχίσμα;

"Ἄς δοῦμε ὁμως ἐκτενέστερα ποιὰ εἶναι ἡ Μία Ἐκκλησία καὶ ποιοὶ κάνουν τό σχίσμα.

Στά προλεγόμενα τῆς Α' Οἰκουμενικῆς Συνόδου ἀναφέρεται ὅτι πρόσωπον Ἐκκλησίας ἐπέχει ἡ Οἰκουμενικὴ Σύνοδος. "Ὅλες οἱ Οἰκουμενικὲς Σύνοδοι μέχρι καὶ τῆς τελευταίας, τῆς Ζ', παρεδέχοντο τό Παλαιόν Ἡμερολόγιον, (ἀκριβέστερον τό Πατροπαράδοτον Ἑορτολόγιον). Ἐπομένως οἱ ἀκολουθοῦντες τό Πάτριον Ἑορτολόγιον καὶ μὴ κοινωνοῦντες μέ τούς καινοτόμους Νεοημερολογίτες εἶναι ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, ὅσοι λίγοι καὶ ἂν εἶναι, σύμφωνα μέ τὴν διδασκαλία τῶν Ἁγίων Πατέρων (βλ. λεπτομερέστερη ἀναφορά στά τρία προηγούμενα φύλλα). Καὶ κατὰ τὴν Ἁγίαν Γραφήν *"κρείσσων παρά τῷ Θεῷ εἰς δίκαιος ἢ μύριοι παράνομοι"*. Ἐπὶ κατακλισμοῦ ὁ Θεός κατέστρεψεν ὅλην τὴν ἀνθρωπότητα (ἀλλά καὶ τὰ ζῶα ὅλα, ἐκτός τῶν ἐν τῇ Κιβωτῷ) καὶ ἔσωσε μόνον τὴν πιστὴ οἰκογένεια τοῦ Νῶε. Αὐτό τό "παράδοξον" γιὰ τὴ λογικὴ τῶν Οἰκουμενιστῶν θά τό συνοψίσῃ γλαφυρότατα ὁ πολὺς Ἅγιος Θεόδωρος ὁ Στουδίτης:

"Εἰς εὐδοκιμῶν εἰς τό Θεῖον, προτιμότερος ὑπὲρ μυριάδας αὐθαδεῖα σεμνυνομένας. Ἄλλά σύ προτίμησον, εἰ δοκεῖ, τοῦ σωζομένου Νῶε, τό ὑποβρύχιον πληθος· ἐμοὶ δέ συγχώρησον τοῖς ὀλίγοις τῇ Κιβωτῷ προσδραμεῖν".

Οἱ Παλαιοημερολογίτες γνωρίζουν πολὺ καλά καὶ ἀπὸ τὴν συμφωνία τῶν Ἁγίων Πατέρων καὶ ἀπὸ τὴν ἐκκλησιαστικὴ ἐμπειρία τους ὅτι καὶ αὐτοὶ συμφωνοῦν μέ τούς Νεομάρτυρες, τούς Ὁμολογητές, τούς Πατέρες, τούς Ἀναχωρητές, τούς Πρωτομάρτυρες, τούς Ἁγίους Ἀποστό-

"Ἄγιοι Κολλυβάδες", σελ. 3

λους καί τήν διδασκαλία τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ. Δέν τούς ἐνδιαφέρει ἄν εἶναι ἀδύνατοι, γιατί ἀδύνατοι ἦσαν καί οἱ Ἀπόστολοι, δέν τούς πειράζει πού πολλοί ἀπό αὐτούς εἶναι ἀγράμματοι, γιατί πλῆθος Ἁγίων ἦσαν ἀγράμματοι, δέν τούς νοιάζει ἄν εἶναι λίγοι, γιατί λίγοι ἦσαν πάντα οἱ γνήσιοι Χριστιανοί.

Γιά ἓνα πρᾶγμα μόνον ἀγωνιοῦν:

Πῶς νά μείνουν πιστοί στήν Ὀρθοδοξία, πῶς νά μείνουν μέσα στήν Ἐκκλησία τῶν Ἁγίων Πατέρων καί τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων, πῶς νά μείνουν πιστοί σέ ὅ,τι τούς παρεδόθη, πῶς νά τρέξουν στήν Κιβωτό καί νά σωθοῦν κατά τόν Ἅγιον Θεόδωρον τόν Στουδίτην.

Οἱ τῆς ἀληθείας τῆς Ἐκκλησίας εἰσίν

Ἡ ἱερά Παράδοσις ὡς Παράδοσις τῆς ἀληθείας, ὅπως τήν χαρακτήρισε ὁ Ἅγιος Εἰρηναῖος, εἶναι ὄχι μόνον ἱστορική μνήμη, ὄχι ἀπλῶς μία ἔκκλησις στήν ἀρχαιότητα καί στήν ἐμπειρική σταθερότητα.

Παράδοσις εἶναι ἡ ἐσωτερική, μουσική μνήμη τῆς Ἐκκλησίας. Εἶναι, πρό πάντων, ἡ ἐνότητα τοῦ Πνεύματος, ἡ ἐνότητα καί συνέχεια τῆς πνευματικῆς ἐμπειρίας καί τῆς ζωῆς τῆς χάριτος. Εἶναι ἡ ζωντανή σχέση μέ τήν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστής, τήν ἡμέρα πού τό Ἅγιο Πνεῦμα κατέθηκε μέσα στόν κόσμο ὡς τό Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας.

Ἡ πιστότητα πρός τήν Παράδοσι δέν εἶναι μία ἀφοσίωσις πρός τήν ἀρχαιότητα ἀλλά μάλλον ἡ ζωντανή σχέση μέ τό πλήρωμα τῆς Χριστιανικῆς ζωῆς. Ἡ ἔκκλησις πρός τήν Παράδοσι δέν εἶναι τόσο πολύ μία ἔκκλησις πρός ἀρχαιότερα πρότυπα, ὅσον εἶναι μία ἔκκλησις στήν καθολική ἐμπειρία τῆς Ἐκκλησίας, στό πλήρωμα τῆς γνώσεώς της. Ὅπως τό λέγει ἡ πολύ γνωστή διατύπωσις τοῦ Ἁγίου Βικεντίου τοῦ ἐκ Λειρίνης εἶναι ἔκκλησις σέ: *"ὅ,τι πάντοτε, ὅ,τι παντοῦ, ὅ,τι ἀπό ὅλους ἐπιστεύθη"*.

Τό πάντοτε καί τό παντοῦ δέν πρέπει νά κατανοηθοῦν κατά γράμμα καί ἐμπειρικά. Καί τό ὅλοι δέν περιλαμβάνει ὅλους ἐκείνους, πού ἰσχυρίζονται ὅτι εἶναι Χριστιανοί, ἀλλά μόνον τούς γνήσιους Ὀρθοδόξους Χριστιανούς, οἱ ὅποιοι διαφυλάσσουν τήν ὀρθή διδασκαλία καί τήν ἐρμηνεύουν σωστά.

Ἐκεῖνοι ὅμως, οἱ ὅποιοι εἶναι αἰρετικοί, πού ἔχουν πλανηθῆ, πού καινοτομοῦν καί εἶναι Οἰκουμενιστές καί Νεοημερολογίτες δέν περιλαμβάνονται στήν ἔννοια τοῦ ὅλοι.

Ἡ Παράδοσις γνωρίζεται καί κατανοεῖται μόνο μέ τό νά ἀνήκης στήν Ἐκκλησία μέ τήν ἐνεργό συμμετοχή στήν κοινή καθολική ζωή ἡ ὁποία συστοιχοῖ μέ τήν ζωή τῆς Θριαμβεύουσας πρωτίστως Ἐκκλησίας.

Ὁ ὅρος "καθολικός" συχνά κατανοεῖται ἐσφαλμένα καί ἀνακριβῶς. Τό καθολικός (ἀπό τό καθ' ὅλου) δέν σημαίνει μία ἐξωτερική καθολικότητα, δέν εἶναι ἓνα ποσοτικό, ἀλλά εἶναι ἓνα ποιοτικό κριτήριο. Τό καθολικός δέν σημαίνει οἰκουμενικός· οἱ δύο αὐτοί ὅροι δέν εἶναι ταυτόσημοι.

"Ἡ Καθολική Ἐκκλησία μπορεῖ ἀκόμα ἱστορικά νά

"Ἄγιοι Κολλυβάδες, σελ. 4

ἀποδειχθῆ ὅτι εἶναι τό μικρό ποίμνιο. Ὑπάρχουν πιθανῶς περισσότεροι αἰρετικοί παρά Ὀρθόδοξοι Πιστοί μέσα στόν κόσμο μας καί μπορεῖ νά ἀποδειχθῆ ὅτι οἱ αἰρετικοί εἶναι παντοῦ καί ἡ ἀληθινή Ἐκκλησία ἐξαναγκάζεται νά ζῆ στό περιθώριο τῆς ἱστορίας, μέσα στήν ἐρημο. Αὐτό συχνά συνέβη καί μπορεῖ νά συμβῆ καί πάλιν. Ἀλλά αὐτός ὁ ἐμπειρικός περιορισμός καί αὐτή ἡ κατάστασις μέ κανένα τρόπο δέν καταστρέφει τόν καθολικό χαρακτήρα τῆς Ἐκκλησίας."

(π. Γεωργίου Φλωρόφσκυ, "Δημιουργία καί Ἀπολύτρωση", Θεσσαλονίκη 1983, σελ. 41 καί 42)

Οἱ ἐχθροί τῆς Ὀρθοδοξίας κάνουν πῶς δέν καταλαβαίνουν τό νόημα τοῦ ἀγῶνος τῶν Παλαιοημερολογιτῶν. *"Πρᾶγμα μεγέθους, λένε, πνίγεται παρ' αὐτοῖς εἰς 13 σταγόνας ὕδατος. Αἱ 13 ἡμέραι τοῦ ἡμερολογίου διαφορά τρομακτική, θέμα σωτηρίας, δόγμα πίστεως"*. Κλασσική ἐκδήλωσις ἀδυναμίας μπροστά στήν ἀλήθεια ἡ διαστρέβλωσις της. Οἱ Παλαιοημερολογίτες ποτέ δέν ἀγωνίσθηκαν γιά 13 ἡμέρες καί γιά ἡμερολόγια. Ἡ ἀστρονομική ἀκρίβεια ἦταν ἡ δικαιολογία τῶν Νεοημερολογιτῶν.

Οἱ Ὀρθόδοξοι στήν Ἑλλάδα τό 1924 εἶδαν νά ἀνατρέπεται ἡ λατρευτική ἁρμονία τῆς ἀνά τόν κόσμο Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, ἁρμονία πού βασιλεψε 16 ὀλόκληρους αἰῶνες. Εἶδαν τήν περιφρόνησι πρός τίς παραδόσεις τῆς Ἐκκλησίας, εἶδαν τήν συγκρητιστική ἐρωτοτροπία μέ τούς αἰρετικούς τῆς Δύσεως, πού ἦταν ἡ πραγματική αἰτία τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ δυτικοῦ καλενδαρίου.

Καί τό χειρότερο ἀπ' ὅλα εἶδαν τήν κρυμμένη ἄρνησι τοῦ ἀλαθήτου τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐκκλησίας, πού τελικά φανερώθηκε σέ ὅλη της τῆ δόξα μέ τήν ἄρσι τοῦ ἀναθέματος κατά τοῦ Παπισμοῦ τό 1965.

Βλέπουν σήμερα τόν Οἰκουμενισμό στήν πρᾶξι, τήν θλασφημία κατά τοῦ Ἁγίου Πνεύματος πού ἐλάλησε διά στόματος τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, πάντων τῶν Θεοφόρων Πατέρων τῶν ἐπτά Οἰκουμενικῶν Συνόδων, ὅταν οἱ καινοτόμοι ἐορτάζουν μέ τούς φράγγους τό Πάσχα στήν Φινλανδία καί ἐπιχειρεῖται ἡ ἀλλαγὴ στίς νέες χῶρες, ὅταν ἰσοπεδώνονται τά πάντα μέ τίς συνιερουργίες μέ τόν πάπα τῶν προδοτῶν πατριαρχῶν, μέ τίς συμπροσευχές τῶν "ὀρθοδόξων" μέ τούς προτεστάντες καί τίς προτεστάντριες παστόρισες, μέ τούς ἀλλοθρήσκους καί ὅλο τό συνονθύλευμα τοῦ σατανᾶ.

Μπορεῖ κανεὶς πλέον νά ἀμφιβάλλη ποιοί εἶναι οἱ σχισματικοί καί οἱ αἰρετικοί; Ποιοί εἶναι μέσα στήν Ἐκκλησία καί ποιοί ἔξω ἀπ' Αὐτήν;

Οἱ αἰρετικοί πατριάρχες καί ἀρχιερεῖς καί ὅσοι τούς ἀκολουθοῦν, μέ τίς ἐτεροδιδασκαλίες τους ἀποσχίζονται ἀπό τήν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, ἀπό τήν Ἐκκλησία τῶν Ἀποστόλων καί τῶν Πατέρων.

"Ὅσοι ἀποσχίζονται ἀπό τούς αἰρετικούς Νεοημερολογίτες-Οἰκουμενιστές πατριάρχες καί ἀρχιερεῖς καί ἀπό τούς κοινωνοῦντες μέ αὐτούς ἀρχιερεῖς μένουν πιστοί στήν Ἐκκλησία τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων καί τῶν Ἁγίων Πατέρων, ἀποτελοῦν τήν Μίαν, Ἁγίαν, Καθολικήν καί Ἀποστολικήν Ἐκκλησίαν. (Συνεχίζεται).